

Radivoj Rehar:

Če bi mi metuljčki bili...

Če bi mi metuljčki bili,
drobni, pisani, krilati,
letali ves ljubi dan bi
po zeleni cvetni irati.

Obleteli nse bi coetke,
kar jih v širnetn polju rase,
prežioeli v sladkih sanjah
7 njimi bi vse solnčne čase.

Toda ne. Bila prekratka
sreča ta bi razigrana,
ker bi nas in cvetke naše
prDa že umorila slana.

Sojatoslan:

Jesenska.

Meglica v naših hribih vstaja,
oj meglica jadrna,
v bregu dekle se sprehaja,
deklica-sirotica.

Trga rože, rože vele,
in z ročico jih gladi:
»Oj zakaj ste odcvetele,
da nedelj več solnčnih ni?»

Zadehtite skoz viharje,
da nam duh spet veder bo,
solnce razjasnite v zarje,
božje solnce žalostno!»